

ልጅና እናት ቁጭ ብለው እያወጉ በጨዋታ መሃል ልጅ አንዲ ብላ እናቱን ትጠይቃታለች፡

“እማጬ እስኪ ስለ ዩኒቨርሲቲ ህይወትሽ ንገረኝ” እናትየዋም በሃሳብ ወደ ዋላ ተመልሳ ስላሳለፈችው ደስ ይሚል የ ዩኒቨርሲቲ ህይወቱ እንዲ ብላ ትተርክላት ጀመር፡

“ድሮ ተማሪ እያለን ሁሉም ነገር ደስደል ነበር። ዶሮም ውስጥ ሁላችንም እናወራን እንጨወቃለን እንስቅም ነበር በዛውም ልክ መተሳሰባችን መከባበራችን እንዲት ደስ እንደል። ወደ ክላስ ስንህድ ራሱ ተጠባብቀን እየተጨወትን እየተሳሳቅን መንገዱን ሳናውቀው እንደርስ ነበር። ጥናት ስሃጠናስ ብታይ እንተጋገዝ ነበር አንዱ ከገባው ሌላውን ያስረዳ ነበር እጅግ በጣም ደስ ይላል። ደሞ ከትምርት ሰአት ውጪ ስንገናኝ ስለ አንዳንድ ነገሮች እንመካከር እንያይ እናውራ ነበር ብዙ ሰአት አብረን እናሳልፋልን። ስልክ ራሱ እንደ አሁኑ ሁሉም የየራሱ አልነበረውም ለመደወል በጣም ያስቻግረን ነበር ከዛም በላይ ደግሞ ሰልፍ ይዘን ቶሎ እንዲጨርስ ነግረን ነበር የምንደውለው።”

ልጅየዋ የሄንን ስትሰማ በመገረም ያዉኑ ዘመን ከድሮ በጣም አንደተቀየረ በማሰብ የራሱዋን ያዉኑን የ ዩኒቨርሲቲ ህይወት ማውራት ጀመረች፡፡

“የኛ ዘመንማ በጣም ነው የሚለየው ዶሮም ስታወሪ ራሱ ማንም አይሰማሽም ሁሉም በራሱ ጉዳይ ተጠምዶ አናወራም አንጨወትም ኤረ እንደውም አንደማመጥም ሁሉም ከስልኩ ነው። ከጋደገኞቻችን ጋር ተገናኝተን ራሱ ምናወራበት ሰአት በጣም ትንሽ ነው ኤረ አንዳንዴ እንደውም አናወራም በቃ ሁላችንም ስልካችን ላይ ነን ዘመን አመጣሽ ማለት ይሄ አይደል በጣም አራርቆናል። መተሳሰብ እና መዋደዱንማ ኤረ እሱንስ ተይው እንደውም የሆነ ጊዜ ከላብ ስንመለስ ጋደኛችን ወድቃ ደግፎ ከማንሳት ይልቅ እየቀረፁ ሲስቁባት ነበር።”